

DELIJA (17) *sb f*

e jasne, a pochylone.

sg N delija (7). *◇ G delijej* (1). *◇ A delija* (5). *◇ I delija* (1). *◇ L delii* (1), *delij(e)j* (1) *LibMal* (1 : 1). *◇ pl A delij(e)* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Bogata i okazała męska szata zwierzchnia noszona przez szlachtę od połowy XVI w.; bardoculus [powinno być: bardocuculus] ephestris, patagium Mącz; toga, tunica Cn (17) : Item powydział yfch na kraynye panu Grabowfkiemv Jacubowi delyą czerwona vkradl przed trzemi lyathi LibMal 1544/91, 1543/70, 1544/91, 1545/108v; RejRozpr Iv; Bardoculus Hyfpańska káppá/ v nas może być nazywana Delia. Mącz 23c; Ephestris, Suknia żołnierka [!]/ która ná zbroję kláda/ Delia może być zwána. Mącz 106b; Patagium, Nieyáka fzátká złotogłowowa którą ná drugie fzáty wdźiewáya/ Delia. Mącz 283b; RejZwierc 57v, [207], 234v [2 r.]; Kołniérzli to v deliiéy Czy deliia v kołniérzá KochFr 100; ZapMaz II G 97/284; Y widzę, że obádwa fpięfzno poftępuia, A ten tego pierwfzgo chwyta zá delia CiekPotr 46.

Przen: Ozdoba (1) :

Wyrażenie: »na sławę delija« (1): Napyękniefza tho ná sławę Delija/ Kto s cnothą dzyerzy á niecnotę mija. RejZwierc 211v.